

Grad forringet, navnlig naar Udsigten maales med den Maalestok, som den høitærede Minister har anlagt, at Nedsættelse af Acciseafgiften skulde kræve visse Kompensationer. Jeg skal ikke komme ind paa de almindelige Toldbetragtninger nu. Jeg er forøvrigt i det Væsentlige enig med det ærede Medlem for Kjøbenhavn's 5te Valgfreds (Bille) om, at hele den Betragtning om Gjenfærdighed kan jeg heller ikke tillægge nogen afgjørende Betydning. Hvorfor affære sig selv fra et Gode, fordi Ens Naaboer gjøre det. Eiheller skal jeg komme ind paa Spørgsmaalet om, i hvilket Omfang disse Kompensationer kunne ske, men det forekommer mig rigtignok, at den stadig mere og mere fyldte Statskasse raaber høit paa, at Kompensationer ikke ere nødvendige. Jeg vilde, naar der overhovedet er Stemning for at tage Lovforslaget i den affortede Skikkelse, som det derved vilde faae, foretrække, om det ærede Udvalg havde gaaet den Vej at indskrænke Loven til de to første Paragrafer, og saa havde forelagt os et nyt Forslag af videregaaende Omfang ved Siden af, saa at vi strax kunde have taget fat paa den større Op-gave, som det vistnok er paa høie Tid at vi saa snart som mulig faae begyndt paa. En lille Anvisning i den Retning har den høitærede Finanzminister ogsaa givet os, idet han udtalte den Formening, at skulde man gaa videre, maatte man have Skibsafgiftens fulde Omraade med under Forhandling, og saa vilde man senere komme til at strides om de Kompensationer, som skulde gives. Jeg haaber, at det mere og mere vil gaa op for Alle, at den Kompensation ikke vil blive af nogen stor Betydning. Altsaa, jeg er ikke istand til at stemme for det principale Forslag med den Forklaring, som vi have faaet deraf idag, og vil, dersom dette Forslag ikke bliver vedtaget, tilraade at stemme mod samtlige subsidære Forslag og endelig ogsaa mod Lovforslagets § 3 og saa, som sagt, opfordre Udvalget til at gjøre et nderligere Skridt i Retning af at faae Skibsafgiften fuldstændig hævet.

Ordføreren (Berg): Jeg vilde dog gjerne, inden Forhandlingen gaar videre, rette et Par Bemærkninger til den ærede sidste Taler. Han siger stadig, hvis Udvalgets Forslag skal forstaas saaledes. Det er nu mit Skjøn, at det ikke kan forstaas anderledes. Forslagets Lert er, forekommer det mig, saa tydelig som vel muligt, det maa absolut forstaas saaledes; naar det hedder i Slutningen af Forslaget: „Hvorvidt Farten paa og fra disse Steder vil være at behandle som indenrigst, saavelsoin paa hvilke Dele af de fremmede Ryster ovenstaaende Bestemmelser skulle finde Anvendelse, bestemmes af Kongen“ og ligeledes Tidspunktet for Lovens Krafttræden, forekommer det mig, at den ene naturlige Forstaelse deraf er den, som man her forhandler om. Smidlertid, vil det ærede Medlem have en nyere Redaktion

deraf, vil det jo kunne drøftes mellem 2den og 3die Behandling. Jeg tror ikke, der er noget Medlem, i alt Fald ikke i Udvalget, som ikke er enig med mig i de Udtalelser, jeg fremsatte lige overfor Ministerens Udtalelser, men vi kunne godt give den ærede Taler Ret i, at det er ikke saa heldigt at have Havne, som i visse Henseender ere privilegerede. Derfor vilde vi ogsaa se at komme bort fra den nuværende § 3 ind paa en mere almindelig Form, idet vi ere fornøiede om, at den almindelige sunde Fornuft og Logik skulle føre til, at denne Bemyndigelse ikke bliver benyttet paa anden Maade end bestemt i § 3 i Lovforslaget uden dog paa det Standpunkt at ville søge en Form, under hvilken det absolut skulde ske, hvilket vilde være ubilligt. Men det ærede Medlem maa jo ikke glemme, hvad jeg tror, at han overser, at det jo ikke er udfendt i vor Toldblovgivning at have privilegerede Havne. Det ærede Medlem behøver jo ikke at gaa længere end til Motiverne til dette Lovforslag, hvor han vil finde, at Kjøbenhavn, Helsingør og Kjøge staa som privilegerede Havne i en overordentlig vigtig Skibsfart, og at der under 22de September 1871 er truffet Overenskomst med den svenske Regering om, at Farten paa hele den svenske Kyststrækning, som omfatter Helsingborg, Landskrona, Malmø, Krelleborg Loddistrækt, betragtes som indenrigst ogsaa fra vor Side. Der har det ærede Medlem et Exempel paa, hvorledes der i Henhold til bestaaende Lovbestemmelser kan gives visse Kyststrækninger og de derpaa liggende Havne et Privilegium. Det er altsaa ikke noget Nyt, som kunde fremkomme ved denne Bemyndigelse, forsaavidt den blev benyttet til at give enkelte Havne Privilegium fremfor andre, hvad der jo er gjort muligt ved vort Forslag. At man hellere vil blive staaende ved den indenrigste Afgifts Ophævelse end gaa med til Lovforslaget, kan jeg virkelig ikke forstaa fra deres Side, der ere Venner af Skibsafgiftens Ophævelse. Jeg kan forstaa det fra deres Side, som ikke ønske Hølpelse i saa Henseende, men jeg kan ikke forstaa det for de Andres Vedkommende, naar Lovforslaget overhovedet paa den Maade kan sættes igjennem. Naar der med Hensyn til § 3 er sagt, at man fra det ene eller det andet Sted vilde komme med Andragender om Tillæg, skal jeg gjøre opmærksom paa, at f. Ex. det Forslag, som jeg har fiiillet subsidiært under Nr. 2 a., hviler paa et af de Andragender, der væsentlig have givet Stødet til denne Bevægelse. Der er slet ikke blevet taget Hensyn i Lovforslaget, som det foreligger, til disse Andragender. Selv om det subsidære Forslag under Nr. 1 bliver vedtaget, er der intet Hensyn taget til dem, og det maa derfor betragtes som naturligt, at jeg har søgt at redressere dette. Det skal jeg imidlertid ikke opholde mig ved, men blive ved det principale Forslag. Med Hensyn da til hvad det ærede Med-